

[Indenrigsministeren.]

sigte på at forenkle de gældende regler om offentlige udgifters og indtægters fordeling mellem stat og kommuner, samtidig med at der foretages en mindre nedsættelse af kommunernes udgifter.

Ved det af socialministeren fremsatte forslag om ændringer i folke- og enkepensionslovene foreslås by- og sognekommunerne lettet for deres direkte andel i folke- og enkepensionsudgifterne, således at staten overtager disse udgifter. Kommunerne skal herefter over deres budgetter alene afholde de folke- og enkepensionsudgifter, der er genstand for mellemkommunal refusion.

De to af finansministeren fremsatte forslag om ændring i forlystelsesaftiftsloven og i loven om afgift af stærke drikke går ud på, at staten overtager de andele, kommunerne hidtil har oppebåret af disse afgifter.

Med hensyn til forslagernes nærmere indhold vil jeg i det følgende kun komme ind på en omtale af enkelte af de mere principielle bestemmelser og så i øvrigt tillade mig at henvide til de enkelte forslag samt bemærkningerne til disse. Jeg vil først og fremmest koncentrere mine bemærkninger her om forslagernes målsætning og de midler, der er foreslået anvendt til at realisere de ønskede mål, samt om forslagernes samlede økonomiske virkninger.

Det almindelige krav om en reform af ejendomsbeskatningen uden for byerne har vel sit udgangspunkt i ønsket om en ændring af landbrugets beskatningsforhold, men spørgsmålet er også aktuelt ud fra andre synspunkter. Den stigende udbygning af forstadskommunerne og andre bymæssige bebyggelser i landkommunerne og industriens udflytning fra byerne har forøget presset på den sogne- og amtskommunale udskrivning og samtidig i nogen grad udvisket forskellene i byernes og landkommunernes struktur og dermed baggrunden for forskellene i beskatningen i de forskellige områder.

Det, der efter regeringens opfattelse især kan ankes over ved det bestående system, er for det første amtskommunernes begrænsede beskatningsgrundlag, for det andet den store uensartethed i den sognekommunale ejendomsbeskatning, der yderligere forøges gennem den amtskommunale ejendomsbeskatning, og for det tredje forskel-

lene mellem ejendomsbeskatningen i by og på land. Det foreliggende kompleks af lovforslag tager i første række sigte på at afhjælpe disse mangler.

Ved fikseringen og aftrapningen af den sognekommunale ejendomsskyld, ved tilvejebringelsen af større ensartethed i den sogne- og amtskommunale grundskyld på et noget lavere niveau end det bestående og ved opretholdelsen af det fulde konjunkturbestemte tilskud til nedsættelse af den amtskommunale grundskyld for landbrugs-ejendomme imødekommes tillige ønsket om at få en lettelse af landbrugets ejendomsbeskatning.

Den foreslåede fiksering af bygningsskylden i sogne- og amtskommuner vil bringe den bestående forskel i opkrævning af kommunal ejendomsskyld i byerne og på landet ud af verden. Efter forslaget vil det alle steder blive sådan, at der ikke pålignes nye bygninger ejendomsskyld. For de ældre bygninger på landet fikseres den bestående ejendomsskyld, således som det allerede er sket i byerne, og der indføres en ensartet aftrapning af den fikserede ejendomsskyld i byerne og på landet. Den 12. almindelige vurdering pr. 1. september 1960 bliver uden betydning for ejendomsskylden, idet det bliver de for skatteåret 1960-61 gældende værdier og promiller, der danner udgangspunkt for fikseringen. Endvidere foreslås den fulde fikserede ejendomsskyld såvel i bykommunerne som i sogne- og amtskommunerne aftrappet over 28 år, idet promillen nedsættes med $\frac{1}{7}$ efter hver almindelig vurdering, første gang efter vurderingen i 1964. Den foreslåede aftrapning er noget hurtigere end den aftrapningsordning, der nu gælder for den ekstraordinære ejendomsskyld i bykommunerne, og hvorefter aftrapningen varer 40 år.

Når ejendomsskylden til amtskommunerne fikseres og amtskommunernes beskatningsgrundlag udvides, bortfalder begrundelsen for det særlige tilskud på 3 mill. kr. til nedsættelse af ejendomsskylden i Københavns amtskommune. Dette tilskud vil derfor ikke blive foreslået opretholdt ved det forslag til ændring i sygehusloven, der er nødvendigt som følge af udløbet af den bestående sygehustilskudsordning, og som jeg om kort tid agter at fremsætte i det høje ting.